

(Besluit van ..., houdende regels voor de financiële dienstverlening (Besluit financiële dienstverlening))

WIJ BEATRIX, bij de gratie Gods
Koningin der Nederlanden
Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van (datum en nummer);

Gelet op de artikelen; 23, tweede lid, 26, tweede lid, 28, tweede lid, 31, tweede lid, 31, derde lid, onder b, 35, 37, derde lid, 38, eerste lid, artikel 50, 53, tweede lid, 74, vijfde lid en 100, Wet financiële dienstverlening, artikel 11, eerste lid, onderdeel e, Wet toezicht effectenverkeer 1995, artikel 12, eerste lid, Wet toezicht belegginginstellingen;

De Raad van State gehoord (advies van ...(datum en nummer);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van ...(datum en nummer);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Reikwijdte en definities

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. *betalingstermijn*: het tijdvak dat ligt tussen:

1°. het tijdstip waarop een aanbieder ter uitvoering van een overeenkomst inzake krediet een geldsom ter beschikking stelt of aanvangt met het verschaffen van het genot van een zaak of effect of met het verlenen van een dienst en het tijdstip waarop de consument gehouden is de eerste betaling ter zake daarvan te hebben gedaan, of

2°. twee opeenvolgende tijdstippen waarop een consument gehouden is ter zake van een overeenkomst inzake krediet een betaling te hebben gedaan;

b. *competentiebewijs*: een bewijs van een met goed gevolg afgelegde individuele competentietoets waaruit blijkt dat de getoetste persoon voldoet aan alle gestelde eindtermen voor het verlenen van een bepaalde financiële dienst met betrekking tot een bepaald financieel product;

c. *complex product*

1° een financieel product als bedoeld in artikel 1, onderdeel m, onder 9°, van de wet, waarvan de waarde van ten minste een der gecombineerde financiële producten afhankelijk is van de ontwikkeling op financiële markten of andere markten;

2° een recht van deelneming in een beleggingsinstelling waarvan op grond artikel 6 van de Wet toezicht beleggingsinstellingen een vergunning is verleend;

3° een levensverzekering, anders dan de verzekering waarbij de verplichting van de aanbieder tot het doen van een uitkering of een reeks van uitkeringen alleen dan ontstaat, indien het overlijden van de consument voor de in de polis genoemde datum plaatsvindt;

4° een financieel product als bedoeld in artikel 1, onderdeel m, onder 9°, van de wet,

bestaande uit een combinatie van hypothecair krediet en ten minste een ander financieel product;

5° een beleggingsobject;

6° een combinatie van twee of meer onder 1° tot en met 5° genoemde producten;

d. *consumptief krediet*: krediet, niet zijnde hypothecair krediet;

e. *diploma*: een bewijs van een met goed gevolg afgelegd examen waaruit blijkt dat de gediplomeerde voldoet aan alle gestelde eindtermen voor het verlenen van een bepaalde financiële dienst met betrekking tot een bepaald financieel product;

f. *doorlopend krediet*: een overeenkomst inzake:

1°. geldkrediet waarbij de consument op verschillende tijdstippen geldsommen kan opnemen, voor zover het uitstaande saldo de kredietlimiet niet overschrijdt; of

2°. goederenkrediet waarbij de aanbieder gehouden is aan een consument op verschillende tijdstippen het genot van een zaak of een effect te verschaffen of een dienst te verlenen, voor zover het uitstaande saldo de kredietlimiet niet overschrijdt;

g. *eindtermen*: normen waarin is vastgelegd over welke kennis of vaardigheden een persoon dient te beschikken om een bepaalde financiële dienst met betrekking tot een bepaald financieel product te mogen verlenen;

h. *financiële bijsluiter*: een document waarin de in artikel 39 of artikel 40 genoemde onderwerpen met betrekking tot een complex product beknopt en begrijpelijk zijn weergegeven;

i. *hypothecair krediet*: een overeenkomst inzake krediet, bij het aangaan waarvan een recht van hypotheek wordt gevestigd, strekkende tot verhaal bij voorrang van de vordering tot voldoening van de door de consument verschuldigde betaling, dan wel een overeenkomst inzake krediet met betrekking waartoe reeds een zodanig recht is gevestigd en het krediet wordt verleend tegen een voor hypothecaire financieringen van de aanbieder gebruikelijk effectief kredietvergoedingspercentage;

j. *kosten*: kosten of vergoedingen ter zake van een financieel product die een financiële dienstverlener ten laste brengt of laat komen van de consument;

k. *kredietlimiet*: het maximum bedrag aan:

1°. door de consument op te nemen geldsommen, ter uitvoering van een overeenkomst inzake doorlopend krediet als bedoeld in onderdeel f, sub 1,

2°. aan de consument te verschaffen genot van een zaak of een effect, of te verlenen dienst, ter uitvoering van een overeenkomst inzake doorlopend krediet als bedoeld in onderdeel f, sub 2;

l. *kredietsom*: de geldsom die de consument in het kader van een overeenkomst inzake geldkrediet ter beschikking wordt gesteld, met dien verstande, dat bij doorlopend geldkrediet de kredietlimiet als die geldsom wordt aangemerkt, dan wel, in het kader van een overeenkomst inzake goederenkrediet, het verschil tussen het totaal van de contantwaarde van de zaken, effecten of diensten, waarvan de consument het genot wordt verschaft, onderscheidenlijk welke aan de consument worden verleend, en de door deze in dat kader

gedane contante betalingen, met dien verstande, dat bij doorlopend goederenkrediet de kredietlimiet als dat verschil wordt aangemerkt;

m. *kredietvergoeding*: een beloning of vergoeding, in welke vorm ook, die de aanbieder van krediet ter zake van een overeenkomst inzake krediet bedingt, in rekening brengt of aanvaardt, bij goederenkrediet verminderd met het totaal van de contantwaarde van de roerende zaken, effecten of diensten, waarvan de consument het genot wordt verschaft onderscheidenlijk welke aan de consument worden verleend;

n. *maandlast*: het bedrag dat een consument verschuldigd is aan betalingen ter zake van krediet, berekend voor één kalendermaand;

o. *provisie*: een beloning of vergoeding voor bemiddelen in krediet, niet zijnde hypothecair krediet;

p. *register*: het register, bedoeld in artikel 23 van de wet;

q. *risico-indicator*: een weergave van het risiconiveau van een financieel product;

r. *schadeverzekering*: de verzekering, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993;

s. *termijnbedrag*: het bedrag van de betaling dat een consument aan het einde van een betalingstermijn moet hebben gedaan;

t. *theoretische looptijd*: de geschatte lengte van de periode gedurende welke een consument ter zake van een doorlopend krediet gehouden is betalingen te doen;

u. *toetstermen*: normen waarin is vastgelegd op welke wijze een persoon wordt getoetst om te kunnen vaststellen of deze voldoet aan eindtermen;

v. *totale kosten van het krediet*: de kredietvergoeding per kalendermaand vermenigvuldigd met de looptijd in kalendermaanden, vermeerderd met de kredietsom, in geval van niet-doorlopend krediet, dan wel, de kredietvergoeding per kalendermaand vermenigvuldigd met de theoretische looptijd uitgedrukt in kalendermaanden, vermeerderd met de kredietlimiet, in geval van doorlopend krediet;

w. *voorbeeldwaarde*: de waarde die de consument uitgekeerd krijgt uitgaande van bepaalde aannames;

x. *de wet*: de Wet financiële dienstverlening.

Artikel 2

Dit besluit is, met uitzondering van paragraaf 4 van hoofdstuk 7, niet van toepassing op:

a. financiële diensten die worden verleend door effectenbemiddelaars als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995;

b. financiële diensten die worden verleend door vermogensbeheerders als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995;

c. het aanbieden van effecten;

d. financiële diensten die worden verleend door beleggingsinstellingen als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Wet toezicht beleggingsinstellingen, alsmede door beheerders als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van die wet, voor zover het betreft het verrichten van financiële diensten ten aanzien van rechten van deelneming in de betrokken beleggingsinstellingen door de beleggingsinstellingen zelf onderscheidenlijk door de aan die beleggingsinstellingen verbonden beheerders.

Hoofdstuk 2. Het register

Bepalingen ter uitvoering van artikel 23, tweede lid, van de wet

Artikel 3

1. Het register bevat ten aanzien van vergunninghouders, verbonden bemiddelaars, financiële dienstverleners als bedoeld in artikel 13, eerste lid, en 22, eerste lid, van de wet, en van ontheffinghouders de volgende gegevens:

a. de naam en het adres van de financiële dienstverlener;

b. de rechtsvorm van de financiële dienstverlener;

c. indien de financiële dienstverlener een rechtspersoon is: de statutaire zetel, de statutaire naam en de handelsnaam of handelsnamen;

d. indien de financiële dienstverlener is ingeschreven in het handelsregister: het nummer van inschrijving bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken;

e. indien toepassing is gegeven aan artikel 16 van de wet: ten aanzien van iedere bij de rechtspersoon aangesloten instelling waarvoor de vergunning mede geldt de gegevens, bedoeld onder a tot en met d;

f. de datum waarop en het nummer waaronder de vergunning of ontheffing is verleend, de datum met ingang waarvan het de financiële dienstverlener als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wet is toegestaan in Nederland de in dat artikel bedoelde werkzaamheden te verrichten, dan wel de datum met ingang waarvan het in artikel 10 van de wet bedoelde verbod niet langer van toepassing is op de financiële dienstverlener, bedoeld in artikel 22, eerste lid van de wet;

g. de financiële producten ten aanzien waarvan de financiële dienstverlener ingevolge de wet bepaalde financiële diensten mag verlenen;

h. de aan de vergunning of de ontheffing verbonden voorschriften en gestelde beperkingen, tenzij de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of van gerechtvaardigde bedrijfsbelangen zich daartegen verzet;

2. Onverminderd het eerste lid, bevat het register de volgende gegevens:

a. indien het een bemiddelaar in verzekeringen betreft: de lidstaten waarin de bemiddelaar bevoegd is bemiddelingswerkzaamheden te verrichten, en, indien de bemiddelaar een rechtspersoon is, de namen van de personen die het dagelijks beleid van de financiële dienstverlener bepalen voorzover deze personen verantwoordelijk zijn voor het bemiddelingsbedrijf;

b. indien het een gevolmachtigde agent of een ondergevolmachtigde agent betreft: de namen van de personen die het dagelijks beleid van de financiële dienstverlener bepalen voorzover deze personen verantwoordelijk zijn voor het volmachtbedrijf, alsmede de naam van de verzekeraar voor wie de volmacht geldt;

d. indien het een verbonden bemiddelaar betreft: de gegevens als bedoeld in het eerste lid, onder a tot en met d, met betrekking tot de aanbieder die verantwoordelijk is voor de verbonden bemiddelaar en hem als zodanig bij de toezichthouder heeft aangemeld.

Hoofdstuk 3. Betrouwbaarheid

Bepalingen ter uitvoering de artikelen 26, eerste lid, juncto artikel 100, en 26, tweede lid, van de wet

Artikel 4

Een financiële dienstverlener, niet zijnde een financiële dienstverlener als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder a of c, of 14 van de wet, draagt er voor zorg dat naast de in artikel 26, eerste lid, van de wet, bedoelde personen, ook de werknemers en andere personen, die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, betrouwbaar zijn.

Artikel 5

Een financiële dienstverlener die voornemens is een persoon te benoemen in een functie waarbij deze persoon het beleid van de financiële dienstverlener bepaalt of medebepaalt, gaat daartoe niet over dan nadat de toezichthouder diens betrouwbaarheid heeft beoordeeld en heeft meegedeeld dat deze buiten twijfel staat.

Artikel 6

De betrouwbaarheid van een persoon staat buiten twijfel wanneer dat eenmaal door de toezichthouder is vastgesteld voor de toepassing van de wet, de Wet toezicht effectenverkeer 1995 en de Wet toezicht beleggingsinstellingen, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling.

Artikel 7

Indien een financiële dienstverlener in het kader van zijn normale bedrijfsvoering constateert dat zich een wijziging heeft voorgedaan van de voor de beoordeling van de betrouwbaarheid relevante gegevens met betrekking tot een persoon die het beleid van de financiële dienstverlener bepaalt of medebepaalt, stelt hij de toezichthouder daarvan onverwijld in kennis.

Hoofdstuk 4. Bedrijfsvoering

Bepalingen ter uitvoering van artikel 28, tweede lid, en artikel 28, derde lid, aanhef en onder a, juncto artikel 100 van de wet

§ 1. Integere bedrijfsvoering

Artikel 8

De in artikel 28, derde lid, onder a, van de wet bedoelde maatregelen betreffen in ieder geval de behandeling en de administratieve vastlegging van incidenten die een ernstig gevaar vormen voor een integere bedrijfsvoering, voorzover het gedragingen betreft van personen die:

a. het dagelijks beleid bepaalt dan wel mede bepaalt van de financiële dienstverlener;

- b. een leidinggevende functie bekleden die is geplaatst direct onder het echelon van de bepalers van het dagelijks beleid van de financiële dienstverlener;
- c. zich onder de verantwoordelijkheid van de financiële dienstverlener rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening; of
- d. een functie bekleden waaraan een wezenlijk risico is verbonden voor de integere bedrijfsvoering van de financiële dienstverlener.

Artikel 9

De administratieve vastlegging van incidenten als bedoeld in artikel 8 omvat ten minste de kenmerken van het incident, gegevens over degene of degenen die het incident heeft of hebben bewerkstelligd, en de maatregelen die naar aanleiding van het incident zijn genomen.

Artikel 10

1. Een financiële dienstverlener informeert de toezichthouder omtrent een incident als bedoeld in artikel 8 indien:

- a. aangifte van het incident bij justitiële autoriteiten heeft plaatsgevonden;
- b. het voortbestaan van de financiële dienstverlener door het incident zou kunnen worden bedreigd of wordt bedreigd;
- c. mede gelet op verwachte publiciteit rekening moet worden gehouden met een ernstige mate van reputatieschade aan de financiële dienstverlener; of
- d. de ernst, omvang of de overige omstandigheden van het incident in aanmerking genomen, de toezichthouder in verband met haar toezichthoudende taak redelijkerwijs behoort te worden geïnformeerd.

2. De in het eerste lid bedoelde informatie betreft ten minste:

- a. de feiten en omstandigheden van het incident;
- b. informatie over de functie, hoedanigheid en positie van degene of degenen die het incident heeft of hebben bewerkstelligd; en
- c. de maatregelen die de financiële dienstverlener naar aanleiding van het incident heeft genomen.

§ 2. Adequate bedrijfsvoering

Artikel 11

1. Een financiële dienstverlener is niet met natuurlijke personen of rechtspersonen verbonden in een formele of feitelijke zeggenschapsstructuur die in zodanige mate ondoorzichtig is dat deze een belemmering vormt of kan vormen voor het adequaat uitoefenen van toezicht op de financiële dienstverlener.

2. Een financiële dienstverlener is niet verbonden in een formele of feitelijke zeggenschapsstructuur met natuurlijke personen of rechtspersonen indien het recht van een staat die geen lidstaat is, dat op die personen van toepassing is, een belemmering vormt of kan vormen voor het adequaat uitoefenen van toezicht op de financiële dienstverlener.

Artikel 12

1. Een financiële dienstverlener die een consument adviseert dient, voorzover de advisering leidt tot het aangaan een overeenkomst met de consument inzake het aanbevolen product, aan de toezichthouder aannemelijk te kunnen maken dat het advies voldoende rekening houdt met de informatie die hij overeenkomstig artikel 32, eerste lid, onder a, van de wet heeft ingewonnen. De financiële dienstverlener bewaart de ingewonnen informatie, alsmede de gegevens betreffende het verkochte financiële product, gedurende tenminste één jaar.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op de financiële dienstverlener die in geval van advies uitsluitend te werk gaat volgens een gestandaardiseerde en gesystematiseerde procedure die voor de toezichthouder verifieerbaar is en hij aan de hand van deze procedure aan de toezichthouder kan aantonen welke informatie hij overeenkomstig artikel 32, eerste lid, onder a, van de wet over een consument inwint en welk financieel product de consument op basis van de aldus ingewonnen informatie krijgt aanbevolen.

3. Een financiële dienstverlener die een overeenkomst aangaat met een consument, of die bemiddelt bij de totstandbrenging van een overeenkomst met een consument, inzake een ander financieel product dan hij aan de consument heeft aanbevolen, dient aan de toezichthouder aan te kunnen tonen dat hij de consument daar tijdig op heeft gewezen.

Artikel 13

Een aanbieder van krediet bewaart alle bescheiden welke gegevens inhouden betreffende een door hem aangeboden overeenkomst inzake krediet gedurende tenminste vijf jaren vanaf de dag waarop die overeenkomst is afgewikkeld.

Hoofdstuk 5. Deskundigheid

Bepalingen ter uitvoering van artikel 27, tweede lid, juncto artikel 100 van de wet

§ 1. Eindtermen van deskundigheid

Artikel 14

1. De personen, bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet, worden als deskundig beschouwd indien zij voldoen aan de in bijlage 1 opgenomen eindtermen alsmede, afhankelijk van de hierna genoemde financiële producten ten aanzien waarvan betrokkenen zich rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, de eindtermen opgenomen in de volgende bijlagen:

- a. hypothecair krediet: bijlage 2;
- b. consumptief krediet: bijlage 3;
- c. schadeverzekeringen: bijlage 4;
- d. levensverzekeringen: bijlage 5;
- e. beleggingsproducten (variant a): bijlage 6; PM
- f. beleggingsproducten (variant b): bijlage 7; PM

2. De personen, bedoeld in artikel 27, tweede lid, van de wet, die optreden als gevolmachtigde agent of als ondergevolmachtigde agent, worden als deskundig beschouwd indien zij voldoen aan de in bijlage 1 en 8 opgenomen eindtermen.

§ 2. Bewijs van deskundigheid

Artikel 15

1. Een financiële dienstverlener voldoet aan het in artikel 27, tweede lid, eerste volzin van de wet bepaalde, indien:

a. zijn werknemers en andere personen die zich onder zijn verantwoordelijkheid rechtstreeks bezighouden met financiële dienstverlening, niet zijnde feitelijke leidinggevenden, allen beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 14, afgegeven door een door het college van deskundigen erkend exameninstituut; of

b. over een geldig competentiebewijs voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 14, afgegeven door het college van deskundigen; of

c. hij zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat deze naar het oordeel van de toezichthouder de kwaliteit van de financiële dienstverlening aan consumenten voldoende waarborgt.

2. Een financiële dienstverlener voldoet aan het in artikel 27, tweede lid, tweede volzin van de wet bepaalde, indien:

a. de in die volzin bedoelde feitelijk leidinggevenden beschikken over een geldig diploma voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 14, afgegeven door een door het college van deskundigen erkend exameninstituut; of

b. over een geldig competentiebewijs voor de in hun geval relevante eindtermen, bedoeld in artikel 14, afgegeven door het college van deskundigen; of,

c. indien hij een aanbieder is [of een financiële dienstverlener met een gemiddeld aantal werknemers van meer dan [100]], hij zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat deze naar het oordeel van de toezichthouder de kwaliteit van de financiële dienstverlening aan consumenten voldoende waarborgt en degene die binnen zijn organisatie de eindverantwoordelijkheid heeft voor deze kwaliteitsborging beschikt over een geldig relevant diploma of competentiebewijs als bedoeld onder a en b; of,

d. indien hij een verbonden bemiddelaar is, hij zijn bedrijfsvoering zodanig heeft ingericht dat de financiële dienstverlener voor wie hij optreedt als verbonden bemiddelaar de kwaliteit van de financiële dienstverlening aan consumenten naar het oordeel van de toezichthouder voldoende waarborgt.

Artikel 16

1. Een diploma of een competentiebewijs is geldig zolang de houder ervan:

a. binnen twaalf maanden na de in artikel 21, vierde lid, bedoelde openbaarmaking aan de op de door het college van deskundigen vastgestelde wijze voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, bedoeld in artikel 21, tweede lid; of

b. hij binnen twaalf maanden na de in artikel 21, vierde lid, bedoelde openbaarmaking van toetstermen voor permanente educatie, met goed gevolg een examen heeft afgelegd van een erkend exameninstituut dat voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen die in dat jaar openbaar zijn gemaakt, bedoeld in artikel 21, vierde lid.

2. Indien een houder van een diploma of een competentiebewijs niet tijdig voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen van permanente educatie, blijft het diploma of het competentiebewijs ongeldig tot het moment dat hij alsnog voldoet aan de in zijn geval relevante toetstermen voor permanente educatie, bedoeld in artikel 21, tweede lid.

§ 3. College van Deskundigen

Artikel 17

1. Er is een college van deskundigen.

2. De leden van het college van deskundigen worden benoemd en ontslagen door Onze Minister. De leden worden benoemd voor een periode van x jaar (PM) en kunnen worden herbenoemd.

3. Onze Minister kan het college van deskundigen in het kader van de uitoefening van diens taak een algemene aanwijzing geven.

Artikel 18

Het college van deskundigen brengt jaarlijks aan Onze Minister verslag uit van de verrichte werkzaamheden. Het college van deskundigen maakt dit verslag openbaar.

Artikel 19

PM kosten en relatie college van deskundigen – minister van financiën

Artikel 20

Het toezicht op de naleving van artikel 24 berust bij het college van deskundigen.

Artikel 21

1. Het college van deskundigen stelt toetstermen vast voor de examens die leiden tot afgifte van een diploma als bedoeld in artikel 15, alsmede criteria voor de afgifte van een competentiebewijs als bedoeld in dat artikel.

2. Indien ontwikkelingen in de financiële markten of daarop betrekking hebbende regelgeving daartoe aanleiding geven stelt het college van deskundigen toetstermen vast voor permanente educatie, alsmede de wijze waarop aan deze toetstermen kan worden voldaan.

3. Het college van deskundigen stelt belanghebbenden in de gelegenheid te reageren op voorgenomen toetstermen voor examens en permanente educatie en criteria voor de afgifte van een competentiebewijs, alvorens tot vaststelling daarvan over te gaan.

4. Het college van deskundigen maakt de vastgestelde toetstermen voor examens en permanente educatie en de criteria voor de afgifte van een competentiebewijs openbaar. Het college van deskundigen draagt er voor zorg dat de openbaarmaking van de toetstermen voor examens voor een bepaald jaar en de toetstermen voor permanente educatie voor dat jaar gelijktijdig plaatsvindt.

Artikel 22

1. Een aanvraag om afgifte van een competentiebewijs wordt ingediend bij het college van deskundigen.

2. Het college van deskundigen geeft een competentiebewijs af indien de aanvrager heeft aangetoond dat hij voldoet aan de criteria voor de afgifte van een competentiebewijs als bedoeld in artikel 21, eerste lid.

§ 4. Exameninstututen

Artikel 23

1. Een exameninstituut kan een aanvraag om erkenning indienen bij het college van deskundigen.

2. Het college van deskundigen erkent een exameninstituut, indien de aanvrager heeft aangetoond te voldoen aan artikel 24, eerste, tweede, derde, vijfde, zesde en zevende lid.

3. Het college van deskundigen beslist op een aanvraag om erkenning binnen vier maanden nadat de aanvraag is ingediend. De beslissingstermijn kan ten hoogste tweemaal met twee maanden worden verlengd.

4. Het college van deskundigen kan aan een erkenning voorschriften verbinden.

5. Het college van deskundigen kan een erkenning intrekken:

a. op verzoek van het erkende exameninstituut;

b. indien de gegevens en bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de erkenning na de erkenning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat de erkenning zou zijn geweigerd, dan wel dat aan de erkenning voorschriften zouden zijn verbonden, indien bij de behandeling van de aanvraag de juiste gegevens volledig bekend waren geweest.

c. het exameninstituut niet langer voldoet aan de artikelen 24 en 25.

6. Van een besluit tot erkenning of tot intrekking van een erkenning van een exameninstituut doet het college van deskundigen mededeling in de Staatscourant.

Artikel 24

1. Een erkend exameninstituut geeft een diploma af aan een kandidaat die een door het erkende exameninstituut afgenomen examen met goed gevolg heeft afgelegd.
2. Een erkend exameninstituut dat tevens opleidingen aanbiedt, brengt een zodanige scheiding aan in de bedrijfsvoering tussen het verzorgen van opleidingen en het afnemen van examens dat belangenconflicten tussen deze activiteiten worden voorkomen.
3. Een erkend exameninstituut stelt de door hem aangeboden examens open voor een ieder, ongeacht of de betrokkene een opleiding aan het exameninstituut heeft gevolgd.
4. Een door een erkend exameninstituut af te nemen examen voldoet binnen zes maanden na de in artikel 21, vierde lid, bedoelde openbaarmaking aan de door het college van deskundigen vastgestelde toetstermen, bedoeld in artikel 21, eerste lid.
5. Een erkend exameninstituut neemt ten aanzien van de wijze van examinering de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om te voorkomen dat een examenkandidaat die niet over de daarvoor vereiste kennis beschikt het examen met goed gevolg aflegt.
6. Een erkend exameninstituut draagt zorg voor een vakinhoudelijk juiste en objectieve beoordeling van afgenomen examens.
7. Een erkend exameninstituut beschikt over en handelt in overeenstemming met een examenreglement waarin ten minste de volgende onderwerpen adequaat zijn geregeld:
 - a. de wijze van aanmelding van de kandidaat;
 - b. het aantal malen dat per jaar gelegenheid wordt gegeven tot het afleggen van de afzonderlijke examens;
 - c. de wijze van kennisgeving van plaats, datum en tijdstip van aanvang der examens;
 - d. de legitimatie van de kandidaat;
 - e. de duur en wijze van examineren;
 - f. de maatregelen in geval onregelmatigheden worden geconstateerd;
 - g. de aanwijzing van de examinatoren bij de mondelinge examens;
 - h. de beoordeling van het examen;
 - i. de termijn waarbinnen de examenuitslag wordt bekendgemaakt, alsmede de termijn waarbinnen het diploma wordt uitgereikt;
 - j. de aanwijzing van degene of degenen die de uitslag van het schriftelijk examen vaststelt dan wel vaststellen;
 - k. de beoordelingsnormen en normen voor slagen en afwijzen;
 - l. de mogelijkheid tot vrijstelling van het afleggen van bepaalde examens op basis van reeds behaalde diploma's;
 - m. de wijze van verkrijgbaarstelling van de examenopgaven en richtlijnantwoorden na afloop van een examen;
 - n. de inzage in het afgelegde examen;
 - o. de bewaartermijnen voor de afgelegde examens;
 - p. de interne klachtenprocedure.
8. Een erkend exameninstituut verstrekt jaarlijks voor 1 juli aan het college van deskundigen een opgave van:
 - a. het aantal in het vorige kalenderjaar afgenomen en beoordeelde examens, alsmede een analyse van de resultaten van deze examens, de klachten die hierover zijn geuit en de beslissingen hierop van het exameninstituut;

[b. ...]

Artikel 25

1. Een erkend exameninstituut verstrekt aan het college van deskundigen op diens verzoek de gegevens die het college van deskundigen nodig heeft voor de uitoefening van zijn taak.
2. Het college van deskundigen kan een door een erkend exameninstituut af te nemen examen bij doen wonen door een of meer vertegenwoordigers.

Hoofdstuk 6. Beroepsaansprakelijkheidsverzekering

Bepalingen ter uitvoering van artikel 29 juncto artikel 100 van de wet

Artikel 26

1. De beroepsaansprakelijkheidsverzekering, bedoeld in artikel 29 van de wet, dekt de aansprakelijkheid van de bemiddelaar in verzekeringen of de herverzekeringsbemiddelaar wegens fouten, verzuimen of nalatigheden begaan in de uitoefening van diens beroep en voorgevallen op het grondgebied waarop de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van toepassing is, voor een bedrag van ten minste € 1.000.000 per schadegeval, en in totaal ten minste € 1.500.000 per jaar voor alle schadegevallen gezamenlijk.
2. De beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gesloten bij een verzekeraar die in het bezit is van een in artikel 24, eerste lid, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 bedoelde vergunning voor de branche Algemene aansprakelijkheid of die heeft voldaan aan de ingevolge de artikelen 37 en 38 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 vereiste procedure met betrekking tot een bijkantoor in Nederland dan wel, indien het de in die wet bedoelde dienstverrichting naar Nederland betreft, heeft voldaan aan het bepaalde in de artikelen 111, eerste of tweede lid, 113, eerste of vierde lid, 116, eerste of derde lid, of 118, tweede of vijfde lid, van die wet.

Artikel 27

1. Onder een vergelijkbare voorziening als bedoeld in artikel 29 van de wet, wordt verstaan een onvoorwaardelijke garantstelling voor alle verplichtingen voortvloeiend uit aansprakelijkheid van de bemiddelaar in verzekeringen of de herverzekeringsbemiddelaar wegens fouten, verzuimen of nalatigheden, begaan in de uitoefening van diens beroep en voorgevallen op het grondgebied waarop de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van toepassing is, voor een bedrag van ten minste € 1.000.000 per schadegeval, en in totaal ten minste € 1.500.000 per jaar voor alle schadegevallen gezamenlijk.
2. De onvoorwaardelijke garantstelling wordt verstrekt door een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, die ingevolge artikel 52, tweede lid, onder a, b, c of d van die wet is ingeschreven in het in dat artikel bedoelde register of door een overeenkomstige onderneming of instelling die haar zetel heeft in een andere lidstaat, de Verenigde Staten van Amerika, Japan, Australië, Canada of Zwitserland en in de staat van haar zetel onder toezicht staat.

Artikel 28

De in artikel 26, eerste lid, en artikel 27 genoemde bedragen worden bij ministeriële regeling aangepast aan de veranderingen in het door Eurostat bekend gemaakte Europees indexcijfer van de

consumentenprijzen, voor de eerste maal met ingang van 1 januari 2008 en vervolgens om de vijf jaar.

Hoofdstuk 7. Informatieverstrekking

§ 1. Algemeen

Bepalingen ter uitvoering van artikel 35 van de wet

Artikel 29

1. Een financiële dienstverlener verstrekt de krachtens dit hoofdstuk en de artikelen 33 en 34 van de wet, aan de consument te verstrekken informatie, met uitzondering van de artikelen 30, 31 en 44, schriftelijk. Een financiële dienstverlener kan de informatie via een andere duurzame drager verstrekken, indien hij zich ervan heeft vergewist dat de consument over de benodigde middelen beschikt om kennis te nemen van de aldus te verstrekken informatie.

2. Een financiële dienstverlener verstrekt de informatie, bedoeld in het eerste lid, alsmede de in artikel 44 bedoelde informatie, in de Nederlandse taal. De informatie kan in een andere taal worden verstrekt indien de consument daarom verzoekt, indien partijen een keuze hebben gemaakt voor de toepasselijkheid op de overeenkomst inzake een financieel product van het recht van een andere staat, of op verzoek van een beleggingsinstelling, bedoeld in artikel 12, eerste lid, van de Wet toezicht beleggingsinstellingen, indien het informatie, bedoeld in artikel 41, betreft en de toezichthouder hiermee instemt.

§ 2. Onverplichte precontractuele informatie

Bepalingen ter uitvoering van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 100 en artikel 35 van de wet

Artikel 30

1. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting informatie verstrekt over een financieel product, vermeldt hij daarbij dat hij is opgenomen in het register bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de wet.

2. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting informatie verstrekt over een complex product, verstrekt hij daarbij tevens informatie over de belangrijkste risico's van dat product waarbij de risico's ten minste inzichtelijk worden gemaakt door een risico-indicator.

3. Indien een financiële dienstverlener voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een financieel product informatie verstrekt over een historisch of een toekomstig rendement, verstrekt hij daarbij tevens informatie over de belangrijkste kosten en risico's van dat product waarbij de risico's ten minste inzichtelijk worden gemaakt door een risico-indicator.

4. Indien een financiële dienstverlener voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een financieel product informatie verstrekt over een gegarandeerd rendement, verstrekt hij daarbij tevens informatie over de belangrijkste voorwaarden van die garantie.

5. Indien een financiële dienstverlener voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een complex product informatie verstrekt over dat product, verstrekt hij daarbij tevens informatie over de verkrijgbaarheid van de bijbehorende financiële bijsluiter.

Artikel 31

1. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake een doorlopend krediet informatie verstrekt over de kredietlimiet, de maandlast, het effectief kredietvergoedingspercentage, de theoretische looptijd, of de totale kosten van het krediet op basis van de theoretische looptijd, verstrekt hij tevens informatie over de overige in dit lid genoemde kenmerken van het krediet en vermeldt hij ten minste twee representatieve kredietlimieten met daarbij de meest gebruikelijke overige kenmerken van het krediet als bedoeld in dit lid.

2. Indien de financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake een krediet, niet zijnde doorlopend krediet, informatie verstrekt over de krediet som, de maandlast, het effectief kredietvergoedingspercentage, de looptijd, dan wel de totale kosten van het krediet, verstrekt hij tevens informatie over de overige in dit lid genoemde kenmerken van het krediet en vermeldt hij ten minste twee representatieve krediet sommen met daarbij de meest gebruikelijke overige kenmerken van het krediet als bedoeld in dit lid.

3. Bij de weergave van de maandlast in een reclame-uiting inzake krediet, niet zijnde een hypothecair krediet, wordt uitgegaan van niet minder dan 2% van de betrokken kredietlimiet, indien het een reclame-uiting inzake doorlopend krediet betreft, of niet minder dan 2% van de betrokken krediet som, indien het een reclame-uiting inzake krediet, niet zijnde doorlopend krediet betreft.

4. Indien een financiële dienstverlener schriftelijk, op een andere duurzame drager of via een elektronisch bericht of op internet, een reclame-uiting doet, geeft hij uitsluitend de in van het eerste lid of het tweede lid bedoelde informatie en, indien van toepassing, de informatie bedoeld in het achtste lid, weer in één tabel.

5. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake krediet informatie verstrekt over de in het eerste of tweede lid genoemde kenmerken van het krediet omschrijft hij het aangeboden krediet zodanig dat daaruit blijkt of het een doorlopend of een krediet, niet zijnde doorlopend krediet, betreft en verstrekt hij tevens informatie over de belangrijkste voorwaarden om in aanmerking te komen voor het aangeboden krediet, waaronder tenminste, indien van toepassing, de af te sluiten verzekeringen en de ten behoeve van de aanbieder van krediet te vestigen zekerheidsrechten.

6. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake krediet reclame maakt voor met krediet aan te schaffen goederen of diensten, verstrekt hij tevens informatie over alle toepasselijke kenmerken van het krediet genoemd in het eerste of tweede lid.

7. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake krediet informatie verstrekt over een effectief kredietvergoedingspercentage of over een kredietvergoeding, welke voor een beperkte duur geldt:

a. verstrekt hij tevens informatie over de periode gedurende welke het aangeboden effectief kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding geldt;

b. verstrekt hij tevens informatie over de hoogte van het effectief kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding na afloop van deze periode; en

c. baseert hij de overige op grond van het eerste of het tweede lid te verstrekken informatie over de kenmerken van het krediet op het effectief kredietvergoedingspercentage of op de kredietvergoeding na afloop van deze periode.

8. Indien na afloop van de periode, bedoeld in het zevende lid, onder a, de hoogte van het effectief kredietvergoedingspercentage of de kredietvergoeding variabel is, verstrekt de financiële dienstverlener in de vermeldingen, bedoeld in het zevende lid, onder b en c, informatie over de op het moment van het doen van de reclame-uiting geldende variabele rente voor overeenkomsten inzake krediet van gelijke soort, omvang en duur.

9. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake krediet informatie verstrekt over de hoogte van de kredietvergoeding, verstrekt hij tevens informatie over het effectief kredietvergoedingspercentage.

10. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting inzake krediet informatie verstrekt over het effectief kredietvergoedingspercentage, duidt hij deze aan als 'effectieve rente op jaarbasis'.

11. Een financiële dienstverlener:

a. neemt in een reclame-uiting inzake krediet geen vermeldingen op die de consument aansporen binnen korte termijn een overeenkomst inzake krediet aan te gaan, dan wel op de reclame-uiting te reageren, waartoe in elk geval worden gerekend vermeldingen aangaande de termijn waarbinnen of het tijdstip waarop over een kredietaanvraag wordt beslist, de overeenkomst inzake krediet tot stand kan komen, of de consument over het krediet kan beschikken;

b. brengt in een reclame-uiting inzake krediet niet tot uiting dat lopende overeenkomsten inzake krediet bij de beoordeling van een kredietaanvraag geen of een ondergeschikte rol spelen;

c. geeft in een reclame-uiting inzake krediet geen kenmerken van het krediet weer waarin fiscale voordelen zijn verwerkt.

12. Indien een financiële dienstverlener in een reclame-uiting informatie verstrekt over een krediet, verstrekt hij daarbij tevens informatie over de verkrijgbaarheid van het prospectus, bedoeld in artikel 38.

Artikel 32

De toezichthouder kan regels stellen met betrekking tot de wijze van verstrekking van de informatie, bedoeld in de artikelen 30 en 31, alsmede met betrekking tot de berekening van historische of toekomstige rendementen, kosten en risico's als bedoeld in artikel 30, tweede en derde lid.

§ 3. Verplichte precontractuele informatie

Bepalingen ter uitvoering van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 100, en artikel 31, tweede lid, van de wet

Artikel 33

1. Een financiële dienstverlener verstrekt een consument voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een financieel product ten minste informatie over:

- a. zijn handelsnaam, statutaire naam en adres;
- b. de aard van zijn financiële dienstverlening;
- c. zijn interne klachtenprocedure, bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder a, van de wet en de erkende geschilleninstantie waarbij hij is aangesloten;
- d. de naam en hoedanigheid waaronder hij is geregistreerd bij de toezichthouder.

2. In afwijking van artikel 29, eerste lid, mag de in het eerste lid en de in de artikelen 33 en 34 van de wet bedoelde informatie op verzoek van de consument mondeling worden verstrekt, indien het financiële product een verzekering is en onmiddellijke dekking noodzakelijk is. In dat geval verstrekt de financiële dienstverlener de informatie tevens onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst overeenkomstig artikel 29, eerste lid, aan de consument.

Artikel 34

Onverminderd artikel 33 verstrekt een financiële dienstverlener een consument voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst van schadeverzekering, voor zover van toepassing, ten minste informatie over:

- a. het recht dat op de overeenkomst van toepassing is, of de door hem voorgestelde rechtskeuze;
- b. de naam, het adres en de plaats van vestiging van de schade-afhandelaar, bedoeld in artikel 109, eerste lid, onderdeel e, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993.

Artikel 35

1. Onverminderd artikel 33 verstrekt een financiële dienstverlener een consument voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst van levensverzekering, voor zover van toepassing, ten minste informatie over:

- a. zijn rechtsvorm;
- b. het bedrag van de uitkering of uitkeringen waartoe hij zich verplicht of, voor zover dit bedrag niet op voorhand nauwkeurig kan worden bepaald, een nauwkeurige omschrijving van die uitkering of uitkeringen, alsmede van de factoren waarvan de hoogte van de uitkering of uitkeringen afhankelijk is;
- c. een omschrijving van de keuzemogelijkheden die de consument heeft ter zake van uitkeringen ingevolge de overeenkomst;
- d. een nauwkeurige omschrijving van de valuta, eenheden of units waarin de premie of de uitkering is uitgedrukt, tenzij deze is uitgedrukt in euro's, of van de andere dan geldelijke prestatie waartoe de uitkering strekt, alsmede een nauwkeurig beschrijving van de bij uitkering gehanteerde methode voor omzetting in euro's of een andere valuta;

- e. de aard van de waarden, de aandelen of van andersoortige eenheden van het fonds waarin een uitkering wordt uitgedrukt onderscheidenlijk de aard van de waarden waarin het fonds belegt;
- f. de wijze van berekening en toewijzing van het recht op winstdeling;
- g. de premie die is verschuldigd voor de hoofddekking en, indien de overeenkomst voorziet in de dekking van een of meer nevenrisico's, de premie die voor de dekking van die nevenrisico's is verschuldigd;
- h. de looptijd van de overeenkomst;
- i. een opgave of de premie eenmalig is verschuldigd dan wel periodiek;
- j. de periode gedurende welke premie verschuldigd is;
- k. een opgave van de afkoop- of premievrije waarde of een opgave van de wijze waarop deze waarde wordt berekend;
- l. de wijze waarop de verzekeringnemer gebruik kan maken van zijn recht, bedoeld in artikel 53 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993, om de overeenkomst op te zeggen;
- m. de wijze waarop de overeenkomst kan worden beëindigd en de termijn die daarbij in acht wordt genomen;
- n. een globale indicatie van de fiscale behandeling van overeenkomsten van het desbetreffende type, waaronder begrepen de fiscale behandeling van premies, uitkeringen en de fiscale consequenties van afkoop;
- o. het recht dat op de overeenkomst van toepassing is, of de door hem voorgestelde rechtskeuze;
- p. de invloed van kosten en inhoudingen ten laste van de consument op het rendement en de uitkering die zijn verbonden aan de overeenkomst;
- q. de kosten die naast de brutopremie in rekening worden gebracht;
- r. het aan de overeenkomst verbonden beleggingsrisico en de mate waarin dit risico ten laste komt van de consument;
- s. de overige algemene en bijzondere polisvoorwaarden.

2. In afwijking van het eerste lid kan de in dat lid bedoelde informatie onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst worden verstrekt of uiterlijk tegelijk met het afgeven van de polis, indien de consument het recht heeft de overeenkomst binnen dertig kalenderdagen na de dag waarop hij de informatie heeft ontvangen, terugwerkend tot de datum van de totstandkoming van de overeenkomst, schriftelijk op te zeggen.

3. Voor zover het beleggingsrisico ingevolge een overeenkomst van levensverzekering voor rekening van de consument is, kan de financiële dienstverlener met de consument

overeenkomen dat de eventueel na de totstandkoming van de overeenkomst opgetreden waardevermeerdering of

-vermindering van de beleggingen, niettegenstaande het bepaalde in het tweede lid, voor rekening van de consument blijft indien deze ingevolge het tweede lid de overeenkomst terugwerkend tot de datum van de totstandkoming van de overeenkomst schriftelijk opzegt.

4. Indien een uitkering op grond van een overeenkomst van levensverzekering wordt uitgedrukt in eenheden van een fonds stelt de financiële dienstverlener aan de consument op diens verzoek informatie ter hand over het beleggingsbeleid van het fonds, waarin aan de volgende aspecten aandacht wordt besteed:

a. de doelstelling van het beleggingsbeleid, alsmede de voor het beheer gehanteerde referentieportefeuille;

b. de aan het beleggingsbeleid gestelde restricties;

c. de beleggingstitels die zijn toegestaan alsmede de afgeleide instrumenten die kunnen worden gebruikt.

Artikel 36

Indien in geval van een overeenkomst van schadeverzekering een risico is gelegen in een andere lidstaat dan Nederland, onderscheidenlijk indien in geval van een overeenkomst van levensverzekering de consument in een andere lidstaat dan Nederland woonachtig of gevestigd is, wordt de aan de consument te verstrekken informatie gegeven volgens de in die andere lidstaat vastgestelde regels ter uitvoering van de artikelen 31 en 43 van richtlijn nr. 92/49/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PbEG L 228) en van artikel 31 en bijlage II van richtlijn nr. 92/96/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (derde richtlijn levensverzekering) (PbEG L 360).

Artikel 37

1. Onverminderd artikel 33 verstrekt een financiële dienstverlener een consument voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst van natura-uitvaartverzekering, voor zover van toepassing, ten minste informatie over:

a. zijn rechtsvorm;

b. een omschrijving van de keuzemogelijkheden die de consument ingevolge de overeenkomst heeft;

c. een opgave of de premie eenmalig is verschuldigd dan wel periodiek;

d. de periode gedurende welke premie verschuldigd is;

e. een opgave van de indexering die wordt toegepast op de verzekerde prestatie of op de premie;

f. de overige mogelijkheden die de financiële dienstverlener heeft om de verzekerde prestatie of de premie aan te passen;

g. een opgave of indicatie van de afkoop- of premievrije waarde of een opgave van de wijze waarop deze waarden worden berekend;

h. de wijze waarop de consument gebruik kan maken van zijn recht, bedoeld in artikel 26 van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf, om de overeenkomst op te zeggen;

i. de wijze waarop de overeenkomst kan worden beëindigd en de termijn die daarbij in acht wordt genomen en, indien van toepassing, het feit dat die termijn langer is dan een jaar;

j. het recht dat op de overeenkomst van toepassing is, of de rechtskeuze die de financiële dienstverlener voorstelt;

k. een opgave van de uitvaartonderneming die de uitvaart zal verzorgen, dan wel op welke wijze wordt bepaald welke uitvaartonderneming de uitvaart zal verzorgen.

2. Indien de termijn van beëindiging, bedoeld in het eerste lid, onder i, langer is dan een jaar, maakt de financiële dienstverlener dit op een opvallende wijze expliciet kenbaar aan de consument, bij gebreke waarvan een opzegtermijn van een jaar geldt ongeacht het in de overeenkomst bepaalde.

3. In afwijking van het eerste lid kan de in dat lid bedoelde informatie onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst worden verstrekt, of uiterlijk tegelijk met het afgeven van de polis, indien de consument het recht heeft de overeenkomst binnen twee weken na de dag waarop hij de informatie heeft ontvangen, terugwerkend tot de datum van de totstandkoming van de overeenkomst, schriftelijk op te zeggen.

4. Het derde lid is niet van toepassing op de informatie, bedoeld in de onderdelen g, h, en i, van het eerste lid, indien het een overeenkomst op afstand betreft.

5. Het eerste tot en met het vierde lid is van overeenkomstige toepassing op financiële dienstverleners, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder e, van de wet voorzover het overeenkomsten betreft als bedoeld in artikel 5 van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf.

6. Een financiële dienstverlener die overeenkomsten aangaat als bedoeld in artikel 5 van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf doet aan de consument met wie hij een dergelijke overeenkomst aangaat, opgave hoe de ingelegde gelden worden belegd.

7. Voor zover het beleggingsrisico ingevolge een overeenkomst van natura-uitvaartverzekering voor rekening van de consument is, kan de financiële dienstverlener met de consument overeenkomen dat de eventueel na de totstandkoming van de overeenkomst opgetreden waardevermeerdering of

-vermindering van de beleggingen, niettegenstaande het derde lid, voor rekening van de consument blijft indien deze ingevolge het derde lid de overeenkomst terugwerkend tot de datum van de totstandkoming van de overeenkomst schriftelijk opzegt.

Artikel 38

1. Onverminderd artikel 33 houdt een financiële dienstverlener die een financiële dienst verleent ter zake van krediet, een prospectus beschikbaar op het internet en verstrekt hij deze informatie onverwijld en kosteloos op verzoek van een consument.

2. In een prospectus worden de volgende onderwerpen behandeld:

a. een beschrijving van de bij een kredietaanvraag te volgen procedure;

b. een globale beschrijving van de criteria die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument, waarin ten minste twee representatieve voorbeelden van toepassing van die criteria zijn opgenomen;

c. de vermelding van:

1°. het feit dat de aanbieder van krediet aan een stelsel van kredietregistratie, als bedoeld in artikel 52 van de wet, deelneemt,

2°. de naam en de plaats van vestiging van de instelling die dat stelsel in stand houdt,

3°. het doel en van de werkwijze van dat stelsel, waaruit in ieder geval blijkt in welke gevallen gegevens betreffende de kredietwaardigheid van de consument door de aanbieder van krediet kunnen worden opgevraagd, en dat gegevens met betrekking tot een verleend krediet door de aanbieder van krediet worden verstrekt aan en worden geregistreerd door de instelling die dat stelsel in stand houdt;

d. zodanige aanduidingen of omschrijvingen van het aangeboden krediet, dat daaruit blijkt of het een doorlopend dan wel een krediet, niet zijnde een doorlopend krediet, betreft;

e. een beschrijving van de algemene voorwaarden, waaronder de betrokken aanbieder van krediet bereid is overeenkomsten inzake krediet aan te gaan, waaronder in ieder geval, indien van toepassing, de voorwaarden inzake:

1°. ten behoeve van de aanbieder van krediet te vestigen zekerheidsrechten,

2°. vervroegde opeisbaarheid van het door de consument verschuldigde, en

3°. de bevoegdheid van de consument tot volledige of gedeeltelijke vervroegde aflossing;

f. indien de consument zich bij de totstandkoming van een overeenkomst inzake krediet verplicht tot het aangaan van een andere overeenkomst:

1°. een beschrijving van het daartoe strekkende beding, en

2°. de vermelding dat de consument het recht heeft te bepalen met welke wederpartij die andere overeenkomst zal worden aangegaan, tenzij de op grond van dit artikel te verstrekken informatie betrekking heeft op een hypothecair krediet;

g. de vermelding dat de consument eerst na ingebrekestelling een vergoeding verschuldigd wordt, indien hij nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling, tenzij de op grond van dit artikel te verstrekken informatie betrekking heeft op een hypothecair krediet;

h. een toelichting met betrekking tot de op grond van artikel 31, tiende lid, te bezigen aanduiding in de volgende bewoordingen: "De effectieve rente op jaarbasis is een prijsaanduiding voor het krediet. Hierin komen alle kosten van het krediet tot uitdrukking."

3. Het tweede lid, onderdeel f, aanhef en onder 2°, is niet van toepassing op een beding als bedoeld in artikel 33, onderdeel b, onder 2°, van de Wet op het consumentenkrediet.

4. Onverminderd artikel 33 en het tweede lid houdt een financiële dienstverlener die financiële diensten verleent inzake doorlopend krediet tevens de volgende informatie beschikbaar en verstrekt hij deze informatie onverwijld en kosteloos op verzoek van een consument:

a. uitsluitend en ten minste vier representatieve kredietlimieten met daarbij de meest gebruikelijke overige kenmerken van het krediet, bedoeld in artikel 31, eerste lid;

b. de uitgangspunten bij de berekening van de theoretische looptijd;

c. de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt, indien de consument, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling;

d. de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt, indien de consument vervroegd aflost.

5. Onverminderd artikel 33 en het tweede lid houdt een financiële dienstverlener die financiële diensten verleent inzake krediet, niet zijnde doorlopend krediet, tevens de volgende informatie beschikbaar en verstrekt hij deze informatie onverwijld en kosteloos op verzoek van een consument:

a. uitsluitend en ten minste vier representatieve kredietsommen met daarbij de meest gebruikelijke overige kenmerken van het krediet als bedoeld in artikel 31, tweede lid;

b. ten minste één voorbeeld van een berekening waaruit blijkt op welke wijze met behulp van de kredietsom, de maandlast en de looptijd het bedrag kan worden bepaald van het totaal aan kredietvergoeding dat de consument verschuldigd is bij een regelmatige afwikkeling van de overeenkomst;

c. de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt, indien de consument, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling;

d. de hoogte van de vergoeding die verschuldigd wordt, indien de consument vervroegd aflost, alsmede ten minste één voorbeeld van een berekening waaruit blijkt op welke wijze het bedrag van deze vergoeding wordt bepaald.

6. In de op grond van het vierde of vijfde lid beschikbaar te houden gegevens over een krediet, niet zijnde een hypothecair krediet, wordt bij de weergave van de in het eerste en tweede lid van artikel 31 genoemde maandlast uitgegaan van niet minder dan 2% van de betrokken kredietlimiet, indien het een doorlopend krediet betreft, of niet minder dan 2% van de betrokken kredietsom, indien het een krediet, niet zijnde een doorlopend krediet, betreft.

7. Aan het tweede tot en met het zesde lid is voldaan indien de financiële dienstverlener de in deze leden genoemde informatie in een financiële bijsluiter behandelt.

8. De toezichthouder kan regels stellen met betrekking tot de wijze van verstrekking van de informatie bedoeld in het tweede, vierde en vijfde lid.

§ 4. Financiële bijsluiter

Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 31, eerste lid, en 35 van de wet en van de artikelen 11, eerste lid, onderdeel e, Wet toezicht effectenverkeer 1995, en 12, eerste lid, Wet toezicht belegginginstellingen

Artikel 39

1. Een financiële dienstverlener houdt voor ieder complex product een actuele financiële bijsluiter beschikbaar op het internet en verstrekt deze onverwijld en kosteloos op verzoek van een consument.

2. De financiële dienstverlener die financiële diensten verleent ten aanzien van deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling in de zin van artikel 6 van de Wet toezicht beleggingsinstellingen, verstrekt voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst inzake een dergelijk deelnemingsrecht aan een consument een financiële bijsluiter.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien het een complex product betreft ten aanzien waarvan uitsluitend financiële diensten worden verleend aan consumenten die woonachtig zijn buiten Nederland en in de aan die consumenten verstrekte informatie over het complexe product wordt vermeld dat het aanbod niet is of zal zijn gericht tot consumenten die woonachtig zijn in Nederland.

Artikel 40

1. In een financiële bijsluiter worden de volgende onderwerpen behandeld:

a. de doelstelling van de financiële bijsluiter;

b. de met het complexe product samenhangende financiële risico's inclusief een bijbehorende risico-indicator;

c. de verplichtingen voor de consument;

d. de mogelijkheid of onmogelijkheid voor de consument om de overeenkomst inzake het complexe product binnen een korte periode na de totstandkoming of anderszins tussentijds op te zeggen, de daaraan verbonden kosten en de overige gevolgen;

e. de inhoud van het complexe product;

f. de gevolgen bij overlijden van de consument;

g. de voorbeeldrendementen en de voor de consument aan het complexe product verbonden kosten;

h. in het belang van een goede informatieverstrekking aan consumenten bij ministeriële regeling aan te wijzen andere onderwerpen.

2. Een financiële bijsluiter bevat geen informatie over andere onderwerpen dan in het eerste lid bedoeld.

3. De toezichthouder stelt regels met betrekking tot de informatie die ten aanzien van de in het eerste lid genoemde onderwerpen in de financiële bijsluiter dient te worden opgenomen en de wijze van verstrekking van die informatie.

Artikel 41

1. In afwijking van artikel 40, eerste lid, worden in een financiële bijsluiter die betrekking heeft op de deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling, bedoeld in de artikel 12, eerste lid, van de Wet toezicht beleggingsinstellingen, de volgende onderwerpen behandeld:

a. de vermelding dat het een financiële bijsluiter betreft, welke beleggingsinstelling het betreft en een korte omschrijving van de beleggingsinstelling;

b. de doelstelling van de financiële bijsluiter en het toezicht op de beleggingsinstelling;

c. de aard en het doel van de beleggingsinstelling;

d. de met de deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling samenhangende financiële risico's;

e. de verplichtingen voor de consument;

f. indien beschikbaar: het historisch rendement en de voor de consument aan de deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling verbonden kosten;

g. de mogelijkheid of onmogelijkheid voor de consument om de overeenkomst na het sluiten van de overeenkomst tussentijds op te zeggen, de daaraan verbonden kosten en de overige gevolgen;

h. fiscale aspecten van de deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling.

2. De toezichthouder stelt regels inzake de informatie die de financiële dienstverlener ten aanzien van de in het eerste lid genoemde onderwerpen in de financiële bijsluiter opneemt en de wijze waarop die informatie wordt gepresenteerd. Indien het een financiële bijsluiter betreft die betrekking heeft op deelnemingsrechten van een beleggingsinstelling in de zin artikel 6 van de Wet toezicht beleggingsinstellingen, beperkt de toezichthouder zich tot het stellen van regels voor zover nodig ter uitvoering van richtlijn nr. 85/611/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) met het oog op reglementering van beheermaatschappijen en vereenvoudigde prospectussen (PbEG L 41/20).

§ 5. Distributiespecifieke informatieverstrekking

Bepalingen ter uitvoering van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 100 en artikel 31, tweede lid, van de wet

Artikel 42

1. In afwijking van artikel 33 en onverminderd de artikelen 34 tot en met 41, verstrekt een financiële dienstverlener een consument voorafgaande aan de totstandkoming van een overeenkomst op afstand, voor zover van toepassing, ten minste informatie over:

- a. zijn handelsnaam, statutaire naam en adres;
- b. de aard van zijn financiële dienstverlening;
- c. de naam en hoedanigheid waaronder hij is geregistreerd bij de toezichthouder;
- d. indien hij is ingeschreven in het handelsregister, de naam van de betreffende Kamer van Koophandel en Fabrieken en het nummer van de inschrijving;
- e. de belangrijkste kenmerken van het financiële product;
- f. de totale prijs, onderverdeeld naar onderscheiden soorten van kosten en vergoedingen, alsmede alle belastingen die via de financiële dienstverlener worden voldaan, dan wel, indien de exacte prijs niet kan worden gegeven, de berekeningswijze van de onderscheiden soorten van kosten en vergoedingen;
- g. de risico's die met het financiële product samenhangen;
- h. de omstandigheid dat de consument andere belastingen en kosten verschuldigd kan zijn die niet via de financiële dienstverlener worden betaald of door hem worden opgelegd;
- i. beperkingen in de geldigheidsduur van de verstrekte informatie;
- j. de wijze van betaling van de door de consument verschuldigde bedragen en de wijze van uitvoering van de overeenkomst;
- k. zijn interne klachtenprocedure, bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder a, van de wet en de erkende geschilleninstantie waarbij hij is aangesloten;
- l. de specifieke kosten verbonden aan de communicatietechniek;
- m. de minimale looptijd van de overeenkomst op afstand;
- n. het recht op vroegtijdige beëindiging van de overeenkomst op afstand, waaronder de voorwaarden, kosten of boetes verbonden aan van de uitoefening van dat recht;
- o. het al dan niet bestaan van het in artikel 40 van de wet bedoelde recht van ontbinding, en, indien dat recht bestaat, de duur van en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht, met inbegrip van de informatie over de vergoeding die de consument in dat geval verschuldigd is evenals de gevolgen van niet-uitoefening van dat recht;

p. de praktische instructies voor de uitoefening van het recht van ontbinding, waaronder het adres waaraan de kennisgeving van de ontbinding moet worden gezonden;

q. het bestaan van garantiefondsen of andere compensatieregelingen die niet vallen onder richtlijn nr. 1994/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels (PbEG L 135) en richtlijn nr. 1997/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels (PbEG L 084);

r. de taal of de talen waarin de voorwaarden van de overeenkomst op afstand en de in dit artikel bedoelde informatie worden verstrekt, alsmede de taal of talen waarin de financiële dienstverlener toezegt te zullen communiceren gedurende de looptijd van de overeenkomst op afstand;

s. het op de overeenkomst op afstand toepasselijke recht en de bevoegde rechter;

t. de overige voorwaarden van de overeenkomst op afstand.

2. Een financiële dienstverlener die financiële diensten verleent ten aanzien van levensverzekeringen voldoet aan het eerste lid, onderdelen f, g, h, m, n en t, door het verstrekken van de informatie, bedoeld in artikel 35, eerste lid, onderdelen g, h, k, l, m, n, q, r, en s.

3. Een financiële dienstverlener die financiële diensten verleent ten aanzien van natura-uitvaartverzekeringen voldoet aan het eerste lid, onderdeel n, door het verstrekken van de informatie, bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdelen g, h, en i.

Artikel 43

1. Indien een overeenkomst op afstand op verzoek van de consument tot stand is gekomen met gebruikmaking van een techniek voor communicatie op afstand waarmee de in artikel 42 bedoelde informatie niet in overeenstemming met dat artikel kan worden verstrekt, is het een financiële dienstverlener in afwijking van dat artikel toegestaan de in dat artikel bedoelde informatie:

a. onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst op afstand aan de consument te verstrekken met inachtneming van artikel 42, tweede lid: of,

b. indien het een overeenkomst op afstand van levensverzekering betreft, uiterlijk tegelijk met het afgeven van de polis, mits, voor zover het een overeenkomst op afstand van levensverzekering betreft waarvan de waarde afhankelijk is van de ontwikkeling op financiële markten of andere markten, de consument het recht heeft de overeenkomst binnen 30 kalenderdagen na de dag waarop hij de informatie heeft ontvangen, terugwerkend tot de datum van het sluiten van de overeenkomst, schriftelijk op te zeggen.

3. Voor zover het beleggingsrisico ingevolge een overeenkomst op afstand van levensverzekering voor rekening van de consument is, kan de financiële dienstverlener met de consument overeenkomen dat de eventueel na de totstandkoming van de overeenkomst opgetreden waardevermeerdering of -vermindering van de beleggingen, niettegenstaande het bepaalde in het tweede lid, voor rekening van de consument blijft indien deze ingevolge het tweede lid de overeenkomst terugwerkend tot de datum van de totstandkoming van de overeenkomst schriftelijk opzegt.

4. Gedurende de looptijd van een overeenkomst op afstand verstrekt een financiële dienstverlener aan een consument op diens verzoek de voorwaarden van de overeenkomst. Voorts gebruikt de financiële dienstverlener op verzoek van de consument een ander middel voor de communicatie op afstand, tenzij dat niet met de tot stand gekomen overeenkomst op afstand te verenigen is.

Artikel 44

1. Indien een overeenkomst op afstand tot stand komt via spraaktelefonie, maakt de financiële dienstverlener zijn identiteit en het commerciële oogmerk van de door hem gedane oproep aan het begin van het gesprek met de consument expliciet kenbaar. In afwijking van het bepaalde in artikel 42, kan de financiële dienstverlener, indien de consument daarmee uitdrukkelijk instemt, volstaan met het informeren van de consument voorafgaande aan de totstandkoming van de overeenkomst op afstand over:

a. de identiteit van de persoon die in contact staat met de consument en de relatie van deze persoon met de financiële dienstverlener;

b. de belangrijkste kenmerken van het financiële product;

c. de totale prijs, onderverdeeld naar onderscheiden soorten van kosten, vergoedingen en belastingen die via de financiële dienstverlener worden betaald, dan wel, indien de exacte prijs niet kan worden gegeven, de berekeningswijze van de prijs;

d. de omstandigheid dat de consument andere kosten en belastingen verschuldigd kan zijn die niet via de financiële dienstverlener worden betaald of door hem worden opgelegd;

e. het al dan niet bestaan van het in artikel 40 van de wet bedoelde recht, en, indien dat recht bestaat, de duur van en de voorwaarden voor de uitoefening van dat recht, met inbegrip van informatie over het bedrag dat de consument in dat geval verschuldigd kan zijn.

f. de omstandigheid dat op verzoek van de consument andere informatie beschikbaar is, waarbij de aard van die informatie aan de consument wordt medegedeeld.

Artikel 45

Indien een overeenkomst op afstand tot stand komt via spraaktelefonie, verstrekt de financiële dienstverlener onmiddellijk na de totstandkoming van de overeenkomst op afstand alle voorwaarden van de overeenkomst aan de consument.

Artikel 46

1. Een financiële dienstverlener maakt voor het verstrekken van ongevroegde informatie aan een consument ter bevordering van de totstandkoming van een overeenkomst op afstand slechts gebruik:

a. van automatische oproepsystemen zonder menselijke tussenkomst als bedoeld in artikel 46h, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en faxen, indien de betreffende consument daarmee voorafgaand heeft ingestemd; of

b. van andere dan in onderdeel a genoemde technieken voor communicatie op afstand, indien:

1°. de betrokken consument daarmee heeft ingestemd; of

2°. de consument kenbaar heeft gemaakt daar geen bezwaar tegen te maken.

2. Een financiële dienstverlener brengt aan de consument geen kosten in rekening voor het instemmen of kenbaar maken geen bezwaar te hebben, bedoeld in het eerste lid.

§. 6 Informatieverstrekking gedurende de looptijd van een overeenkomst

Bepalingen ter uitvoering van artikel 31, derde en vierde lid, van de wet

Artikel 47

Gedurende de looptijd van een overeenkomst van levensverzekering verstrekt de financiële dienstverlener de consument, voor zover van toepassing, informatie over:

a. iedere wijziging van zijn handelsnaam, statutaire naam, rechtsvorm of adres, alsmede van het adres van het bij de overeenkomst betrokken bijkantoor, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel n, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993;

b. iedere wijziging van de algemene of bijzondere polivoorwaarden;

c. voor zover dat niet uit een wijziging van de algemene of bijzondere polisvoorwaarden als bedoeld in onderdeel b blijkt, iedere wijziging van de op het bepaalde in de artikelen 33, eerste lid, onderdeel c, en 35, eerste lid, onderdelen b tot en met k en m tot en met r, van toepassing zijnde regelgeving, voor zover van belang voor de overeenkomst, alsmede iedere wijziging van de overeenkomst op de in die onderdelen bedoelde punten;

d. de jaarlijkse winstdeling;

e. de actuele afkoop- of premievrije waarde, bedoeld in de artikelen 35, eerste lid, onderdeel k, indien de consument daarom verzoekt; en

f. het gevoerde fondsbeheer van een fonds, indien een uitkering wordt uitgedrukt in eenheden van een fonds.

Artikel 48

1. Gedurende de looptijd van een overeenkomst van natura-uitvaartverzekering verstrekt de financiële dienstverlener de consument, voor zover van toepassing, informatie over:

a. iedere wijziging van zijn handelsnaam, statutaire naam, rechtsvorm of adres, alsmede van het adres van het bij de overeenkomst betrokken bijkantoor, bedoeld in artikel 1, onderdeel f, van de Wet natura-uitvaartverzekeringsbedrijf;

b. iedere wijziging van de algemene of bijzondere polivoorwaarden; en

c. voor zover dat niet uit een wijziging van de algemene of bijzondere polisvoorwaarden als bedoeld in onderdeel b blijkt, iedere wijziging van de op het bepaalde in de artikelen 33, eerste lid, onderdeel c en 37, eerste lid, onderdelen b tot en met g en i tot en met k, van toepassing zijnde regelgeving, voor zover van belang voor de overeenkomst, alsmede iedere wijziging van de overeenkomst op de in die onderdelen bedoelde punten.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op financiële dienstverleners, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder e, van de wet voorzover het overeenkomsten betreft als bedoeld in artikel 5 van de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf.

Artikel 49

In bijlage 9 wordt aangegeven op welke wijze de in dit besluit genoemde theoretische looptijd dient te worden berekend.

Hoofdstuk 8. Gedragsregels

§ 1. Klachten- en geschillenbeslechtsregeling

Bepaling ter uitvoering van artikel 37, eerste lid, juncto artikel 100, en artikel 37, derde lid, van de wet

Artikel 50

Een financiële dienstverlener stelt aan alle personen die bij de afhandeling van klachten binnen zijn onderneming betrokken zijn, een beschrijving beschikbaar van de te volgen procedure voor de afhandeling van klachten.

Artikel 51

Met het oog op een adequate behandeling van klachten van consumenten beschikt een financiële dienstverlener over een behoorlijke administratie van klachten die betrekking hebben op door de financiële dienstverlener verstrekte adviezen dan wel op de door hem verstrekte overige informatie, waarin ten minste wordt vastgelegd:

- a. de naam en het adres van de consument die een klacht heeft ingediend;
- b. de van de consument ontvangen klacht, met de daarbij behorende dagtekening van ontvangst;
- c. een omschrijving van de klacht;
- d. een beschrijving van de wijze waarop de financiële dienstverlener de klacht heeft behandeld.

Artikel 52

Een financiële dienstverlener bewaart de gegevens, bedoeld in artikel 51, gedurende een periode van ten minste één jaar nadat de klacht door de financiële dienstverlener is afgehandeld.

Artikel 53

1. Onze Minister erkent een geschilleninstantie als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder b, van de wet, indien de aanvrager heeft aangetoond te voldoen aan hetgeen is bepaald in de artikelen 55 tot en met 58.
2. Onze Minister beslist op een aanvraag om erkenning binnen vier maanden nadat de aanvraag is ingediend. De beslissingstermijn kan ten hoogste tweemaal met twee maanden worden verlengd.
3. Onze Minister kan aan een erkenning voorschriften verbinden.
4. Een erkende geschilleninstantie verstrekt aan Onze Minister binnen een half jaar na afloop van elk kalenderjaar een opgave van:
 - a. de in het afgelopen kalenderjaar bij de geschilleninstantie aangesloten financiële dienstverleners;
 - b. het aantal in het afgelopen kalenderjaar ingediende en behandelde geschillen, alsmede de aard van de geschillen en de uitkomst van de geschilbeslechting.
5. Onze Minister kan een erkenning intrekken:
 - a. op verzoek van de geschilleninstantie;
 - b. indien de gegevens en bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de erkenning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat de erkenning zou zijn geweigerd, dan wel dat aan de erkenning voorschriften zouden zijn verbonden, indien bij de behandeling van de aanvraag de juiste gegevens volledig bekend waren geweest.
 - c. de geschilleninstantie niet langer voldoet aan het derde of vierde lid of aan de artikelen 55, 56, 57 of 58.

Artikel 54

Van een beslissing tot erkenning en van een beslissing tot intrekking van een erkenning van een geschilleninstantie wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

Artikel 55

1. Een erkende geschilleninstantie draagt zorg voor de onafhankelijkheid en deskundigheid van het orgaan dat binnen de organisatie van de geschilleninstantie verantwoordelijk is voor de behandeling van het geschil.
2. De onafhankelijkheid van het orgaan, bedoeld in het eerste lid, wordt voldoende gewaarborgd indien de leden ervan:
 - a. gedurende een jaar voorafgaande aan de aanvaarding van hun functie, niet gewerkt hebben voor of enige functie bekleed hebben bij een beroepsorganisatie voor financiële dienstverleners, of voor, onderscheidenlijk bij een financiële dienstverlener, ten aanzien van wiens financiële producten en financiële diensten geschillen ter behandeling aan de geschilleninstantie kunnen worden voorgelegd; en
 - b. vanaf de aanvaarding van hun functie, niet werkzaam zijn voor of enige functie bekleden bij een beroepsorganisatie voor financiële dienstverleners, of voor, onderscheidenlijk bij een

financiële dienstverlener, ten aanzien van wiens financiële producten en financiële diensten geschillen ter behandeling aan de geschilleninstantie kunnen worden voorgelegd.

3. De bij de benoeming van een lid van het orgaan, bedoeld in het eerste lid, te volgen procedure is schriftelijk vastgelegd.

Artikel 56

1. Een erkende geschilleninstantie beschikt over en handelt in overeenstemming met een reglement voor de behandeling van geschillen dat ten minste omvat:

a. een duidelijke omschrijving van de geschillen die ter behandeling aan de geschilleninstantie kunnen worden voorgelegd;

b. regels met betrekking tot het aanhangig maken van een geschil;

c. regels met betrekking tot de mogelijkheid van wraking van een lid van het orgaan, bedoeld in artikel 55, eerste lid, door partijen, op grond van feiten of omstandigheden die een onpartijdig of onafhankelijk oordeel van dat lid zouden bemoeilijken;

d. regels met betrekking tot de behandeling van een geschil door de geschilleninstantie;

e. regels met betrekking tot het op voet van gelijkheid bieden van gelegenheid aan partijen om mondeling en schriftelijk, desgewenst met bijstand van derden, hun mening aan de geschilleninstantie kenbaar te maken.

f. regels met betrekking tot de voorwaarden waaronder een deskundige kan worden verzocht een advies uit te brengen;

g. regels met betrekking tot de voorwaarden waaronder getuigen en deskundigen kunnen worden gehoord, dan wel inlichtingen van hen kunnen worden ingewonnen;

h. regels met betrekking tot de mogelijkheid voor partijen om van alle door hen naar voren gebrachte feiten en stellingen, alsmede van verklaringen van getuigen en deskundigen, over en weer kennis te nemen;

i. regels met betrekking tot de voorwaarden waaronder een geschil door middel van een verkorte schriftelijke procedure kan worden afgedaan;

j. regels met betrekking tot het soort regels waarop de geschilleninstantie haar beslissingen baseert;

k. regels met betrekking tot de mogelijkheid dat de beslechting van een geschil resulteert in een niet-bindend advies;

l. de bepaling dat de beslechting van een geschil slechts resulteert in een bindend advies indien betrokken partijen daarmee uitdrukkelijk vooraf hebben ingestemd;

m. regels met betrekking tot de vaststelling van de hoogte van het bedrag, dat, zo dit verschuldigd is, bij het aanhangig maken van het geschil dient te worden voldaan;

n. regels met betrekking tot de mogelijkheid om partijen in de kosten van de behandeling van een geschil te veroordelen en vaststelling van een hierbij geldend maximumbedrag;

o. regels met betrekking tot de vorm, inhoud en bekendmaking van de uitkomst van het advies, bedoeld in de onderdelen k en l, waarbij in ieder geval is bepaald dat deze uitkomst, met redenen omkleed, ondertekend en schriftelijk aan partijen wordt medegedeeld;

p. indien beroep van een uitspraak mogelijk is, de regels met betrekking tot het mededelen van de mogelijkheid van beroep, de wijze en termijn van het instellen, alsmede de behandeling van dit beroep.

2. Een erkende geschilleninstantie houdt het reglement, bedoeld in het eerste lid, beschikbaar en verstrekt het kosteloos op verzoek aan iedere belanghebbende.

Artikel 57

Een erkende geschilleninstantie draagt er zorg voor dat de kosten voor het aanhangig maken van het geschil zodanig beperkt blijven dat de toegang tot de geschilleninstantie niet onredelijk wordt belemmerd.

Artikel 58

Een erkende geschilleninstantie draagt er zorg voor dat de behandeling van een geschil binnen een redelijke termijn wordt beëindigd.

§ 2. Krediettransacties

Bepaling ter uitvoering van artikel 51 juncto artikel 100 van de wet

Artikel 59

Een aanbieder van krediet gaat met een consument geen overeenkomst inzake krediet aan waarvan de krediet som €1000 of meer bedraagt, indien hij niet beschikt over voldoende schriftelijke of op een andere duurzame drager vastgelegde informatie aangaande de financiële positie van de consument om, ter voorkoming van overkreditering, te kunnen beoordelen of het aangaan van de overeenkomst verantwoord is.

Artikel 60

Alvorens met een consument een overeenkomst inzake krediet aan te gaan waarvan de krediet som €1000 of meer bedraagt, raadpleegt een aanbieder van krediet de bij het stelsel van kredietregistratie waaraan hij deelneemt geregistreerde gegevens over reeds aan de consument verleende kredieten.

Artikel 61

Ter voorkoming van overkreditering legt een aanbieder van krediet de criteria vast die hij ten grondslag legt aan de beoordeling van een kredietaanvraag van een consument.

Hoofdstuk 9. De verhouding tussen aanbieder en bemiddelaar

§ 1. Provisie

Bepalingen ter uitvoering van artikel 53, tweede lid, van de wet

Artikel 62

Een aanbieder is aan een bemiddelaar slechts provisie verschuldigd ter zake van tot stand gekomen overeenkomsten.

Artikel 63

Een bemiddelaar heeft alleen hoogstens van maand tot maand gedurende de looptijd van een overeenkomst van krediet welke door zijn bemiddeling tot stand is gekomen, aanspraak op provisie.

Artikel 64

Een aanbieder is over de periode waarin een consument ten minste twee maanden achterstallig is in de betaling van een vervallen termijnbedrag, geen provisie verschuldigd ter zake van de desbetreffende overeenkomst van krediet.

Artikel 65

1. Met ingang van het tijdstip waarop een aanbieder het door een consument verschuldigde vervroegd opeist in een geval als bedoeld in artikel 33, onder c, van de Wet op het consumentenkrediet, is hij terzake van de desbetreffende overeenkomst geen provisie meer verschuldigd.

2. Met ingang van het tijdstip waarop de overeenkomst van krediet van rechtswege wordt ontbonden op grond van artikel 41, derde lid, van de Wet op het consumentenkrediet, is de aanbieder terzake van de desbetreffende overeenkomst geen provisie meer verschuldigd, met dien verstande dat indien de ontbinding ongedaan wordt gemaakt op grond van artikel 42, tweede lid, van de Wet op het consumentenkrediet, hij weer provisie verschuldigd wordt over de periode gerekend vanaf het tijdstip waarop de ontbinding ongedaan is gemaakt.

Artikel 66

Provisie wordt uitsluitend uitbetaald in giraal geld.

§ 2. Modelvolmacht

Bepalingen ter uitvoering van artikel 50 van de wet

Artikel 67

1. De aan een gevolmachtigde agent of ondergevolmachtigde agent te verlenen volmacht of ondervolmacht wordt schriftelijk verleend en wordt opgemaakt overeenkomstig een bij ministeriële regeling vast te stellen model.

2. Een volmacht kan door de aanbieder worden beperkt.

3. Een ondervolmacht kan zowel door de aanbieder als door diens gevolmachtigde, zolang de volmacht van de gevolmachtigde van kracht is, worden beperkt. De ondergevolmachtigde geldt jegens de aanbieder niet als derde.

4. Beperkingen van de volmacht of ondervolmacht kunnen niet aan derden worden tegengeworpen.

Hoofdstuk 10. Corrigerende bevoegdheden

PM

Hoofdstuk 11. Overgangsrecht, slotbepalingen en inwerkingtreding

Artikel 68

De artikelen 62 tot en met 68 zijn niet van toepassing op overeenkomsten inzake krediet, niet zijnde doorlopend krediet, welke zijn afgesloten voor het tijdstip van in werking treden van het Besluit provisie kredietbemiddeling.

Artikel 69

1. Een diploma opgenomen in de eerste kolom van bijlage 10 afgegeven door de in de tweede kolom opgenomen instelling wordt beschouwd als een geldig diploma, bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid, onderdeel a, voor de eindtermen opgenomen in de derde kolom van die bijlage, indien het is behaald in de periode van 1 januari 2000 tot 1 juli 2007 en, indien de houder van het diploma financiële diensten verleent ten aanzien van hypothecair krediet of levensverzekeringen, deze tevens beschikt over een geldig diploma voor de in bijlage 6/7 opgenomen eindtermen.

2. Een diploma opgenomen in de eerste kolom van bijlage 10 afgegeven door de in de tweede kolom opgenomen instelling wordt, indien het voor 1 januari 2000 is behaald, beschouwd als een geldig diploma, bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid, onderdeel a, voor de eindtermen opgenomen in de derde kolom van die bijlage, indien de houder van het diploma in de periode van 1 januari 2000 tot de datum van inwerkingtreding van de wet ten minste drie jaar relevante werkervaring heeft opgedaan en, indien hij financiële diensten verleent ten aanzien van hypothecair krediet of levensverzekeringen, hij tevens beschikt over een geldig diploma voor de in bijlage 6/7 opgenomen eindtermen.

Artikel 70

Het Uitvoeringsbesluit ex artikel 9 Bankwet 1998 wordt ingetrokken.

Artikel 71

In artikel 1, onderdeel c, onder 5°, van het besluit van de Minister van Financiën van 11 oktober 2002, houdende het melden van transacties die zouden kunnen duiden op de financiering van terrorisme (Stb. 553) wordt de zinsnede "een tussenpersoon als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf" vervangen door: PM

Artikel 72

PM aanpassing Besluit gebruik sofi-nummer Wbp

Artikel 73

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit financiële dienstverlening.